

מסכת עבודה זרה

פרק ג'

א. כל האלמים אסורים, מפני שאין נשבדים פעם אחת בשנה, דברי רבי מאיר. וחכמים אומרים, אין אסור אלא כל שיש בידו מקל או צפור או כדור. רבנו שעזון בן גמליאל אומר, כל שיש בידו כל דבר:

ב. המוצא שברاي אלמים, הרי אלו מפרים. מצא תבנית יד או תבנית רגל, הרי אלו אסורים, מפני שכיווץ בהן נשבד:

ג. המוצא כלים ועליהם צורת חמה, צורת לבנה, צורת דרקון, يولיכם ליהם הפלחה. רבנו שעזון בן גמליאל אומר, שעיל המכבים, אסורים. שעיל המכבים, מפרין. רבי יוסי אומר, שוחק וזורה לרווח או מטיל ליהם. אמרו לו, אף הוא נעשה זבל, שנאמר (דברים יג) ולא ידק בידך מאומה מן הארץ:

ד. שאל פרוקלוס בן פלוספוס את רבנו גמליאל בעכו, שהיה רוחץ ב歃ץ של אפרודיטה, אמר לו, כתוב בתורתכם, ולא ידק בידך

מִאוּמָה מִן הַחֲרָם. מִפְנֵי מָה אַפְתָה רׁוֹחֵץ בְּמַרְחֵץ שֶׁל אַפְרוֹדִיטִי. אָמָר
לוֹ, אֵין מִשְׁבִּינוּ בְּמַרְחֵץ. וְכַשְׁיִצָּא אָמָר לוֹ, אַנְיִ לֹא בָּאתִי בְגַבּוֹלָה,
הִיא בָּאתִי בְגַבּוֹלִי, אֵין אָמָרים, נִעְשָׂה מַרְחֵץ לְאַפְרוֹדִיטִי נָוי, אֶלָּא
אָמָרים, נִעְשָׂה אַפְרוֹדִיטִי נָוי לְמַרְחֵץ. דָּבָר אַחֲרָ, אֵם נוֹתָנִין לְהֵ
מִמּוֹן הַרְבָּה, אֵי אַתָּה נִכְנָס לְעַבּוֹדָה זָרָה שֶׁלּֽוּ עָרֹם וּבַעַל קָרְבָּן
וּמְשֻׁתִּין בְּפָנֶיךָ, וּזֹו עֹמֶדֶת עַל פִּי הַבִּיב וְכָל הַעַם מְשֻׁתִּין לְפָנֶיךָ.
לֹא נִאָמֵר אֶלָּא אֱלֹהֵיכֶם. אַת שְׁנוֹהָג בּוּ מִשּׁוּם אֱלֹהָה, אָסּוּר. וְאַת
שְׁאַינָו נוֹהָג בּוּ מִשּׁוּם אֱלֹהָה, מִתְּרָ:

ה. הַגּוּים הַעוֹבָדים אֶת הַקָּרִים וְאֶת הַגְּבֻעוֹת, הוּא מִתְּרָיוּ וּמָה
שְׁעַלְיָהָם אָסּוּרִים, שְׁגָנָאָמָר (דְּבָרִים ז) לֹא תְחַمֵּד כְּסֶף וִזְהָבָעַלְיָהָם
וְלִקְחָתָ. רַבִּי יוֹסֵי הַגְּלִילִי אָמָר, (שֵׁם יְבָ) אֱלֹהֵיכֶם עַל הַקָּרִים, וְלֹא
הַקָּרִים אֱלֹהֵיכֶם. אֱלֹהֵיכֶם עַל הַגְּבֻעוֹת, וְלֹא הַגְּבֻעוֹת אֱלֹהֵיכֶם.
וּמִפְנֵי מָה אָשָׁרָה אָסּוּרָה, מִפְנֵי שְׁפִישׁ בָּה תְּפִיסָת יָד אָדָם, וְכָל שְׁפִישׁ
בָּה תְּפִיסָת יָדִי אָדָם אָסּוּר. אָמָר רַבִּי עֲקִיבָא, אַנְיִ אָוְבִּין וְאָדוֹן
לְפָנֶיךָ. כָּל מָקוֹם שָׁאַתָּה מוֹצָא הָר גְּבוּהָ וְגְבוּהָ נִשְׁאָה וְעַזְעַזְנוּ, דָע
שְׁפִישׁ שֵׁם עַבּוֹדָה זָרָה:

ו. מֵי שְׁהִיה בֵּיתוּ סָמוֹךְ לְעַבּוֹדָה זָרָה וְגַפֵּל, אָסּוּר לְבָנוֹתָו. בִּיצְדָּקָה
יִעָשֶׂה, כּוֹנֵס בְּתוֹךְ שֶׁלּֽוּ אֶרְבָּע אַמּוֹת וּבָוָנה. הִיה שֶׁלּֽוּ וְשֶׁל עַבּוֹדָה
זָרָה, גְּדוֹן מְחַצָּה עַל מְחַצָּה. אָבְנֵיו עַצְיוֹ וְעַפְרוֹ, מַטְמָאִין כְּשַׁרְזָן,
שְׁגָנָאָמָר (דְּבָרִים ז) שְׁקָעַ תְּשַׁקְצַבָּנוּ. רַבִּי עֲקִיבָא אָמָר, כְּבָדָה,

**שָׁגָאָמֵר (ישעה ל) תְּזַרֵּם כְּמוֹ ذָה, צָא תָּאָמֶר לוֹ, מָה גַּדְהַ מִטְמָאָה
בְּמִשְׁאָ, אֲפִלְעַבּוֹדָה זָרָה מִטְמָאָה בְּמִשְׁאָ:**

ג. **שֶׁלֶשׁ** בְּתִים הֵן. בֵּית שְׁבָנוּי מִתְחָלָה לְעַבּוֹדָה זָרָה, הָרִי זֶה אָסָור. סִידּו וְכִירּו לְעַבּוֹדָה זָרָה וְחַדְשָׁ, נוֹטֵל מָה שְׁחִידָשׁ. הַכְּנִיס לְתוֹכָה עַבּוֹדָה זָרָה וְהַצִּיאָה, הָרִי זֶה מַפְרָר. שֶׁלֶשׁ אֲבָנִים הֵן. אַבְנָו שְׁחָצְבָה מִתְחָלָה לְבִימָוס, הָרִי זוֹ אָסָורָה. סִידָה וְכִירָה לִשְׁם עַבּוֹדָה זָרָה וְחַדְשָׁ, נוֹטֵל מָה שְׁחִידָשׁ. הַעֲמִיד עַלְיָה עַבּוֹדָה זָרָה וְסָלָקה, הָרִי זוֹ מַפְרָת. שֶׁלֶשׁ אֲשֶׁרוֹת הֵן. אַיִלּוֹ שְׁגַעַטְעֹו מִתְחָלָה לִשְׁם עַבּוֹדָה זָרָה, הָרִי זֶה אָסָור. גָּדוֹ וְפִסְלָו לִשְׁם עַבּוֹדָה זָרָה וְחַחְלִיףּ, נוֹטֵל מָה שְׁחָחְלִיףּ. הַעֲמִיד פְּחַפִּיהָ עַבּוֹדָה זָרָה וּבְטַלָּה, הָרִי זֶה מַפְרָר. אִיזּוֹ הִיא אֲשֶׁרָה, כָּל שִׁישׁ פְּחַפִּיהָ עַבּוֹדָה זָרָה. רַבִּי שְׁמַעַן אוֹמֵר, כָּל שְׁעַובְדִין אוֹתָה. וּמְעַשָּׂה בְּצִידָן בְּאַיִלּוֹ שְׁהִיוּ עֲזַבְדִין אֹתוֹ, וּמְצָאוּ מְחַפְּיוֹ גָּל. אָמֵר לְהָנוּ רַבִּי שְׁמַעַן, בְּדַקְוּ אֶת גָּגַל הַזָּה, וּבְדַקְוָה וּמְצָאוּ בּוֹ צֹרָה. אָמֵר לְהָנוּ, הַזָּאֵיל וְלַצְוָרָה הֵן עֲזַבְדִין, נִפְרֵר לְהָנוּ אֶת הַאַיִלּוֹ:

ה. **לֹא יִשְׁבֵּב בָּצָלָה.** וְאֵם יִשְׁבֵּב, טָהוֹר. וְלֹא יַעֲבֵר פְּחַפִּיהָ. וְאֵם עַבְרָ, טָמֵא. הִיְתָה גּוֹזְלָת אֶת הָרְבִּים, וַעֲבֵר פְּחַפִּיהָ, טָהוֹר. וּזְוּרְעֵין פְּחַפִּיהָ יְרֻקּוֹת בִּימֹת הַגְּשָׁמִים אָכְלָל לֹא בִּימֹת הַחַפָּה. וְהַחְזִירִין, לֹא בִּימֹת הַחַפָּה וְלֹא בִּימֹת הַגְּשָׁמִים. רַבִּי יוֹסֵי אוֹמֵר, אֲפִלְעַבּוֹדָה זָרָה בִּימֹת הַגְּשָׁמִים, מִפְנֵי שְׁהַגְּמִיהָ נוֹשְׁרָת עַלְיָהוּ וְהַזָּה לְהָנוּ לְזָבֵל:

ט. נטל מפגה עצים, אסורים בהנאה. הסיק בון את הפטור, אם חקש, יפז. ואם ישן, יצן. אףה בו את הפט, אסורה בהנאה. נתערבה באחרות, כלו אסורות בהנאה. רבי אליעזר אומר, يولיך הנאה לים הפלת. אמרו לו, אין פדיון לעבודה זרה. נטל הימנה כרכר, אסור בהנאה. ARG בו את הבגד, הבגד אסור בהנאה. נתערב באחרים ואחרים באחרים, כלו אסוריין בהנאה. רבי אליעזר אומר, يولיך הנאה לים הפלת. אמרו לו, אין פדיון לעבודה זרה:

י. כיצד מבטלת. קרים, וזרד, נטל מפגה מקל או שרבית, אפלו עליה, הרי זו בטלת. שפיה לצרفة, אסורה. שלא לצרفة, מפרת: